

VEGA

21

Mai 2002

Calendar

Data	Soare		Lună	
	Răsărit	Apus	Răsărit	Apus
01	6:06	20:20	0:29	9:14
02	6:05	20:21	1:27	10:10
03	6:04	20:22	2:16	11:11
04	6:02	20:23	2:55	12:15
05	6:01	20:24	3:27	13:18
06	5:59	20:26	3:53	14:21
07	5:58	20:27	4:16	15:23
08	5:57	20:28	4:37	16:24
09	5:55	20:29	4:57	17:25
10	5:54	20:30	5:17	18:28
11	5:53	20:32	5:38	19:31
12	5:52	20:33	6:02	20:37
13	5:51	20:34	6:29	21:44
14	5:49	20:35	7:03	22:49
15	5:48	20:36	7:44	23:52
16	5:47	20:37	8:35	
17	5:46	20:38	9:36	0:48
18	5:45	20:39	10:44	1:36
19	5:44	20:41	11:57	2:16
20	5:43	20:42	13:13	2:49
21	5:42	20:43	14:29	3:18
22	5:41	20:44	15:46	3:44
23	5:40	20:45	17:03	4:09
24	5:40	20:46	18:20	4:35
25	5:39	20:47	19:39	5:03
26	5:38	20:48	20:56	5:36
27	5:37	20:49	22:08	6:14
28	5:37	20:50	23:13	7:00
29	5:36	20:50		7:54
30	5:35	20:51	0:08	8:55
31	5:35	20:52	0:52	9:59

Crepusulul astronomic

Data	Început	Sfârșit
01	4:12	22:15
04	4:05	22:21
07	3:59	22:27
10	3:53	22:32
13	3:47	22:38
16	3:41	22:44
19	3:35	22:50
22	3:30	22:56
25	3:25	23:01
28	3:20	23:06
31	3:16	23:11

Cuprins:

Variabile

Asteroizi

Ocultații, meteori, planete

Constelația Leo

Fenomene astronomice

Astroclubul București

<http://astroclubul.tripod.com>

Redactori:

Adrian Ponka sonkab@yahoo.com

Valeriu Tudose tudosev@yahoo.com

Zoltan Deak zolid@mailbox.ro

**Ședința anuală a Astroclubului
Amintiri despre Vladimir Boico (V)**

Variabile

Maximele prezise ale variabilelor
cu perioada lungă (AAVSO)

	Stea	Mag.	Data
0010+46	X And	9.0-14.8	mai 17
0110+41A	UZ And	10.1-14.9	mai 9
0220-00	R Cet	8.1-13.0	mai 20
0231+33	R Tri	6.2-11.7	mai 30
0423+09	S Tau	10.2-15.3	mai 18
0430+65	T Cam	8.0-13.8	mai 17
0450-07	SX Eri	9.6-14.5	mai 21
0452+56	TX Cam	8.1-15.3	mai 27
0459+35	AQ Aur	10.7-15.5	mai 14
0554+39	AZ Aur	9.5-14.1	mai 17
0602+46	VY Aur	10.3-14.7	mai 26
0635+58	S Lyn	9.6-14.3	mai 10
0702+05	RS Mon	9.4-15.3	mai 16
0706-19A	SY CMa	8.8-14.2	mai 15
0732+34	ST Gem	8.8-14.5	mai 31
0742-41	W Pup	8.4-12.4	mai 12
0852-02	WW Hya	8.8-14.4	mai 9
1322+62	RR UMa	8.7-14.8	mai 21
1322-02	V Vir	8.9-14.3	mai 4
1353-04	SY Vir	9.0-15.0	mai 30
1405-28	RU Hya	8.4-14.0	mai 21
1443+39	RR Boo	8.8-12.7	mai 5
1446-46A	S Lup	8.6-13.0	mai 2
1513+36	RT Boo	8.9-14.0	mai 3
1518-22	RS Lib	7.5-12.0	mai 14
1532-15	W Lib	11.1-15.0	mai 10
1533+78A	S UMi	8.4-12.0	mai 19
1550-18	RR Lib	8.6-14.2	mai 7
1632+66	R Dra	7.6-12.4	mai 4
1647+15	S Her	7.6-12.6	mai 26
1702+17	VY Her	9.3-15.5	mai 7
1714+01	Z Oph	8.1-12.7	mai 1
1741-35	SV Sco	9.8-14.8	mai 23
1745-51	U Ara	8.4-13.6	mai 29
1803-63	R Pav	8.5-13.0	mai 12
1806+66	X Dra	11.0-14.7	mai 18
1811+03	RY Oph	8.2-13.2	mai 15
1821+72	RT Dra	9.1-14.5	mai 14
1856+34	Z Lyr	10.1-14.8	mai 27
1905+27	TY Lyr	9.3-15.0	mai 28
1918+31	AN Lyr	9.3-15.0	mai 30
1927+34	DD Cyg	9.6-14.1	mai 11
2007+20A	ST Sge	9.9-14.4	mai 1
2008-22	W Cap	11.7-14.8	mai 15
2028+17	Z Del	8.8-14.5	mai 7
2038+16	S Del	8.8-12.0	mai 23
2059+23A	R Vul	8.1-12.6	mai 28
2144+43	WY Cyg	8.6-14.8	mai 22
2156+05	V Peg	8.7-14.4	mai 25
2228-67	R Ind	8.4-14.3	mai 15
2238+41	R Lac	9.1-14.4	mai 1
2314+25	W Peg	8.2-12.7	mai 22
2339+56	Z Cas	10.0-14.7	mai 3

Unde-s mulți...

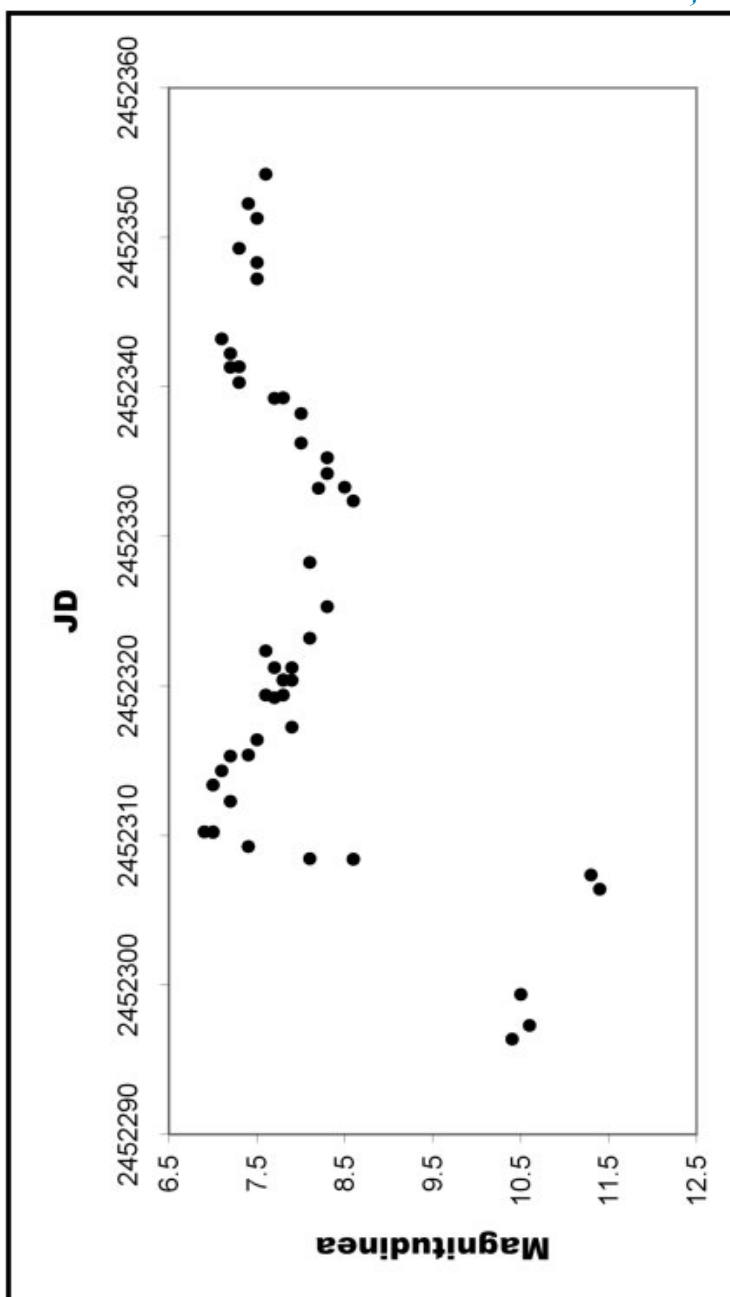
curba de lumină crește!

După cum spune și proverbul (titlul) unde sunt mai mulți oameni ceva trebuie să crească. În domeniul stelelor variabile cele care cresc sunt observațiile. Cum o curbă de lumină este realizată cu observații rezultă că și curba de lumină crește.

În urma apelului dintr-un număr anterior, Conu Alexandru din Alexandria a trimis redacției observațiile lui pentru V838 Monocerotis. Rezultatul îl vedeți mai jos. Alex a făcut observații foarte valoroase înainte de a doua erupție a stelei. Între timp și colegul nostru de Astroclub, Radu Gherase a mai făcut patru observații.

V838 Monocerotis mai poate fi observată pentru o lună sau două așa că mai aveți timp.

A.S.

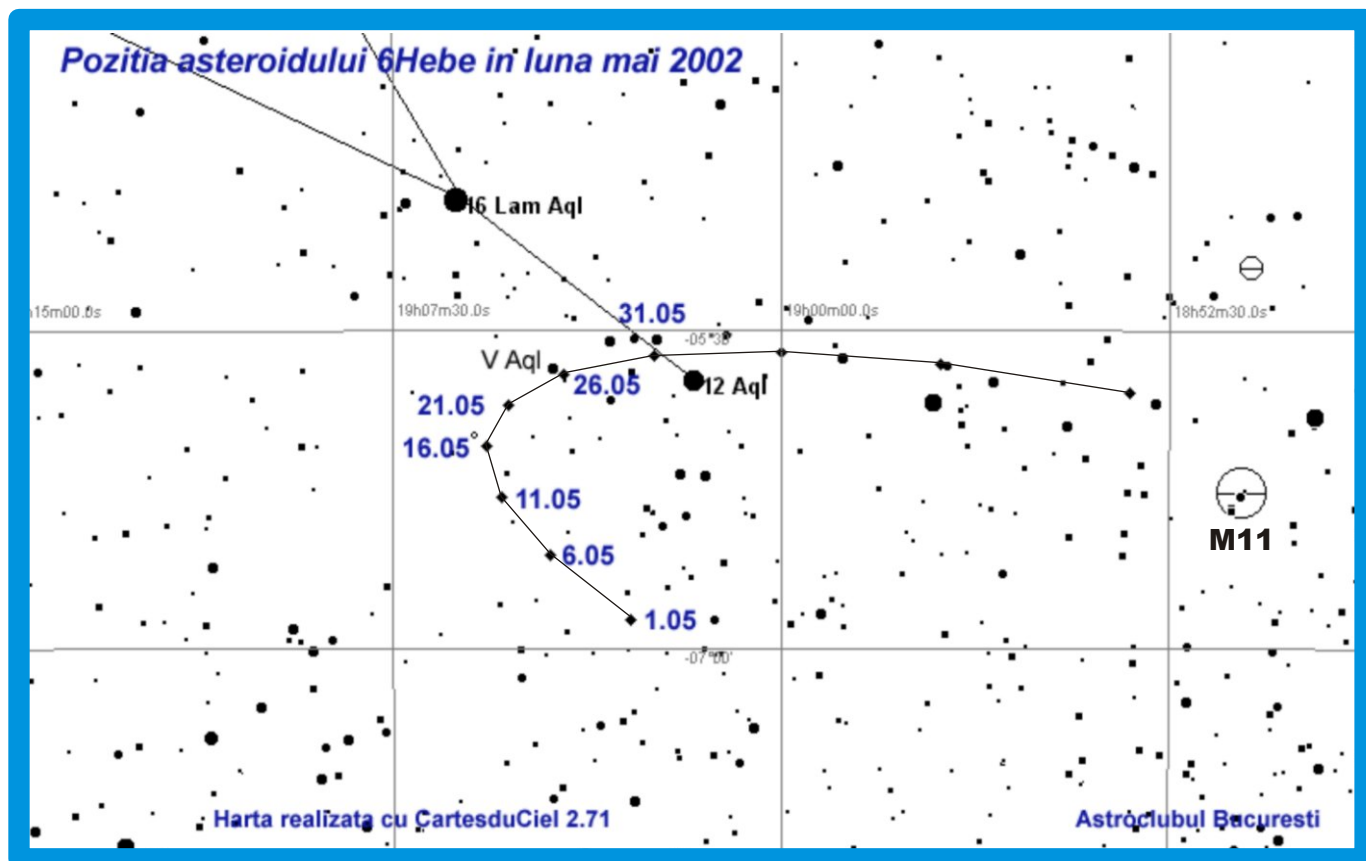
Asteroizi

Asteroidul 6Hebe a fost descoperit în 1847, pe 1 iulie, de către Karl Ludwig Hencke. De atunci Hebe se plimbă prin sistemul solar așteptând să fie văzut de un astronom amator mai maniac. Se pare că este foarte ușor să-l observăm având în vedere că este strălucitor și se plimbă printre stele. Metoda de observare este următoarea: într-o seară din luna mai căutați zona de pe hartă și identificați stelele din acea regiune. În dreptul poziției asteroidului ar trebui să vedeți o stea de magnitudinea 10. A doua seară căutați zona din nou și veți observa că acea stea a dispărut. De fapt nu a dispărut ci pur și simplu asteroidul s-a mișcat. Unde? Căutați pe hartă din nou.

În luna mai asteroidul 6Hebe este bine poziționat pentru a putea fi observat cu instrumente mici și mijlocii. Se va afla printre stelele din Aquila și Scutum și va avea magnitudinea 9.5, spre sfârșitul lunii. Asteroidul va trece pe lângă steaua variabilă V Aquilae, o stea gigantă de culoare roșie.

Harta de mai jos are stele până la magnitudinea 10,5. Pentru cei mai pretențioși am pus și o efemeridă.

Data	Ascensie	Declinație	Mag
2002 5 01	19h 2.93m	-6° 51.5	10.1
2002 5 04	19h 3.94m	-6° 40.5	10.1
2002 5 07	19h 4.72m	-6° 30.0	10.0
2002 5 10	19h 5.27m	-6° 20.1	9.9
2002 5 13	19h 5.60m	-6° 10.9	9.9
2002 5 16	19h 5.68m	-6° 02.6	9.8
2002 5 19	19h 5.52m	-5° 55.2	9.7
2002 5 22	19h 5.11m	-5° 48.9	9.7
2002 5 25	19h 4.46m	-5° 43.6	9.6
2002 5 28	19h 3.56m	-5° 39.7	9.5

Ocultații cu asteroizi

Data	Ora (TU)	Asteroid	Durata (s)	Stea Mag.	Delta stea	Coordonate stea mag.	ascensia	declinația
mai 02	21:55	1165 Imprinetta	4.2	HIP 70302	9.89	4.4	14h 23m 03s	-08° 56' 41"
mai 08	00:01	912 Maritima	6.0	TYC 6156-00006-1	10.57	2.4	14h 26m 10s	-18° 24' 02"
mai 12	22:36	280 Philia	3.6	TYC 6747-01271-1	10.11	5.5	14h 53m 03s	-23° 44' 24"

Meteori

Curent	Perioada de activitate	Data maxim	lambda maxim	alpha radiant	delta radiant	v	r	ZHR	Cod
eta-Aquaride	apr 19-mai 28	mai 06	45.5	338	-1	66	2.7	60	ETA
Sagittaride	apr 15-iul 15	(mai 20)	-59	247	-22	30	2.5	5	SAG

Planete

Mercur

Venus

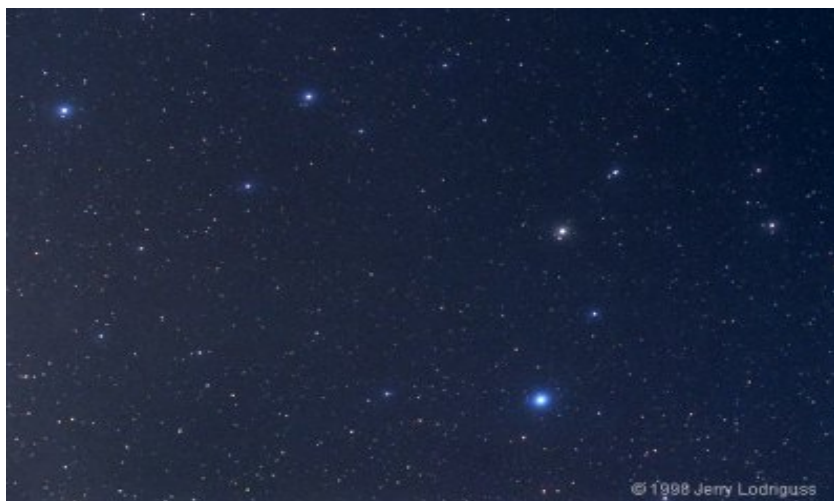
Marte

Jupiter

Saturn

	răsărit	apus	răsărit	apus	răsărit	apus	răsărit	apus	răsărit	apus
01	6:52	22:17	7:20	22:38	7:38	23:02	9:44	1:12	7:57	22:59
06	6:48	22:22	7:21	22:50	7:31	23:00	9:28	0:55	7:39	22:42
11	6:42	22:14	7:23	23:00	7:24	22:56	9:13	0:39	7:22	22:26
16	6:30	21:53	7:26	23:10	7:17	22:52	8:57	0:23	7:04	22:09
21	6:14	21:21	7:32	23:18	7:11	22:48	8:42	0:06	6:47	21:53
26	5:54	20:43	7:38	23:24	7:05	22:43	8:27	23:47	6:29	21:36
31	5:32	20:05	7:47	23:29	7:00	22:38	8:12	23:31	6:12	21:19
	asc.	dec.	asc.	dec.	asc.	dec.	asc.	dec.	asc.	dec.
01	3:54	22:57	4:19	22:13	4:41	23:02	6:47	23:11	4:49	21:04
06	4:15	23:53	4:45	23:19	4:55	23:28	6:51	23:07	4:51	21:09
11	4:28	23:55	5:11	24:10	5:10	23:50	6:55	23:03	4:54	21:14
16	4:32	23:08	5:37	24:43	5:24	24:06	6:58	22:58	4:56	21:18
21	4:28	21:41	6:04	24:59	5:39	24:17	7:02	22:53	4:59	21:23
26	4:18	19:51	6:30	24:57	5:53	24:23	7:07	22:47	5:02	21:27
31	4:08	18:04	6:56	24:37	6:08	24:24	7:11	22:40	5:05	21:31
	mag.	faza	mag.	faza	mag.	faza	mag.	faza	mag.	faza
01	0	46	-3.8	89	1.6	97	-1.9	99	0.1	100
06	0.6	31	-3.8	88	1.6	97	-1.8	99	0.1	100
11	1.4	19	-3.9	87	1.6	98	-1.8	99	0.1	100
16	2.3	10	-3.9	86	1.7	98	-1.8	99	0.1	100
21	3.3	3	-3.9	85	1.7	98	-1.8	100	0.1	100
26	4.1	0	-3.9	83	1.7	98	-1.8	100	0	100
31	3.6	2	-3.9	82	1.7	99	-1.7	100	0	100

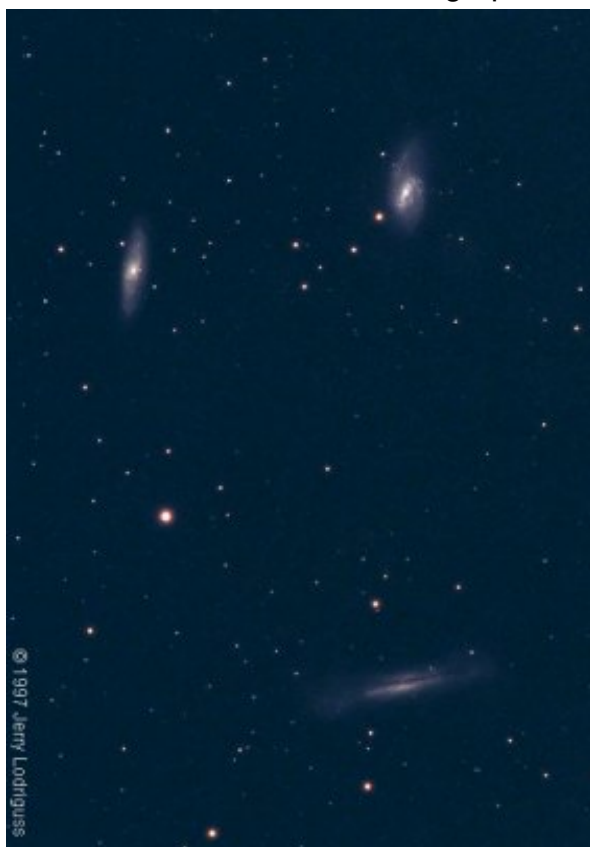
LEO

Leul este a cincea constelație zodiacală și este plasată într-o zonă a cerului departe de Calea Lactee ceea ce ne permite să privim mai adânc în spațiu. Acest lucru este demonstrat de cele câteva galaxii ce le putem observa în această constelație. Este ușor de identificat pe cerul de primăvară, datorită formei familiare ce se aseamănă cu a unui leu așezat sau datorită asterismului în formă de seceră ce formează „capul” leului. Leo este bine cunoscută în lumea amatorilor și datorită curenților meteorici Leonide

ce își are radiantul în această constelație. Maximul acestui curent se produce în jurul datei de 17 Noiembrie. Curentul poate genera adevărate furtuni de meteori o încântare pentru observator. Cea mai strălucitoare stea a constelației este Regulus o stea albastră-albă de magnitudine 1,35. Privită cu un binoclu sau cu un telescop putem observa un companion de magnitudinea 8, bine separat. După cum spuneam mai înainte, în constelația Leo putem vedea câteva galaxii interesante.

Tripleta din Leo este o configurație bine cunoscută astronomilor amatori. Este o grupare de trei galaxii: M 65, M 66 și NGC 3628. **M 65** (în stânga sus pe imagine) are magnitudinea 9,3 și o suprafață de 8x1,5'. Se află la 35 de milioane de ani lumină. M 65 este o galaxie spirală de tipul Sa. Prezintă o dungă de praf proeminentă în telescoapele amatorilor. **M 66** (dreapta sus în imagine) este mai strălucitoare decât M65 având o magnitudine de 8,9, dar se află la aceeași distanță. Are o suprafață de 8x2,5'. Este considerabil mai mare decât vecina sa, are brațe spirale mai bine dezvoltate, dar un nucleu mai puțin individualizat. Aparține clasei Sb. Brațele sale sunt distorsionate de influențele gravitaționale ale lui M65, deși aceasta nu suportă deformări evidente datorate lui M66. Galaxia este bogată în praf. **NGC 3628** (în josul imaginii) este cea mai puțin strălucitoare dintre cele trei galaxii, fiind astfel și cea mai greu de observat. Are magnitudinea 9,5 și o suprafață de 3,6x14,3', fiind situată la aceeași distanță ca și celelalte două galaxii din Tripletă. Noi vedem această galaxie pe muchie, ceea ce face ca banda ecuatorială de praf să obstrucționeze nucleul strălucitor al galaxiei. Banda este evident distorsionată pe margini, datorită influențelor gravitaționale ale celor doi vecini ai lui NGC 3628.

Galaxiile din Leo nu se termină aici. **M 95** are magnitudinea 9,7 și se află la 38 de milioane de ani lumină de noi. Are o suprafață de 3,3x4,4'. M 95 este o galaxie spirală barată din clasa SBb cu brațe aproape circulare.

M 96 este cel mai strălucitor membru al grupului de galaxii Leo I, care de aceea mai poartă și numele de Grupul M 96. Galaxia are magnitudinea 9,2 și o suprafață de 4x6'. Și această galaxie conține cantități apreciabile de praf.

M 105 este cea mai strălucitoare galaxie eliptică din Grupul M 96 și este o galaxie de tipul E1, adesea fiind dată drept exemplul clasic de galaxie eliptică. Are magnitudinea 9,3 și un diametru de 2'. În imagine, M 105 este galaxia din stânga. Mai putem observa aici și galaxiile NGC 3384 (centru dreapta) și NGC 3389 (dreapta sus). Aceasta este și ordinea dificultății de a vedea aceste două galaxii. Prima dintre aceste două galaxii este și ea membră a Grupului Leo I.

În afară de această salbă de galaxii în Leo mai găsim și alte obiecte ce merită observate.

Dintre stelele variabile cea mai ușor observabilă este **R Leonis**. Aceasta se bucură de o popularitate deosebită în lumea variabilistilor, căci se găsește foarte ușor (în vecinătatea lui Regulus) și are un maxim strălucitor. Steaua variază între 4,4 și 11,6 ceea ce o face să fie ușor urmărită chiar și cu instrumente mai mici. Este o stea foarte bună pentru începătorii în observarea stelelor variabile. R Leonis are o perioadă de 313 zile.

Dintre stelele duble sau multiple din constelația Leo le-aș aminti pe următoarele:

γ Leonis este o dublă foarte frumoasă cu componente de magnitudine 2,6 respectiv 3,8 ușor vizibilă cu un instrument mic

54 Leonis poate fi ușor rezolvată de un instrument mic într-o stea de magnitudine 4,5 cu un companion de 6,3

a 7704 este o dublă ce o găsim între stelele **γ** și **Leonis** și avem nevoie de un instrument de cel puțin 100mm pentru a o separa în două componente de 7,5

ω Leonis este o dublă foarte greu de rezolvat având nevoie de un instrument de cel puțin 250mm.

Fenomene astronomice

Data	Ora	
03	23	Neptun la 4,3° N de Lună
04	07	Ultimul Pătrar
	14	Venus la 6,5° N de Aldebaran
	17	Marte la 2,3° N de Saturn
05	09	Uranus la 4,3° N de Lună
07	18	Venus la 2,5° N de Saturn
	20	Luna la apogeu
10	21	Venus la 0,3° N de Marte
12	11	Lună Nouă
13	20	Mercur la 2,7° N de Lună
14	07	Saturn la 0,9° S de Lună
	18	Marte la 0,9° N de Lună
	22	Venus 0,0° N de Lună
16	12	Jupiter 1,9° S de Lună
19	19	Primul Pătrar
23	15	Luna la perigeu
26	12	Lună Plină
31	08	Neptun la 4,3° N de Lună

Vremea friguroasă a trecut, așa că acum nu mai aveți nici o scuză pentru a nu ieși la observații. Leul vă așteaptă să-i admirați galaxiile. Cer senin!

Alexandru Conu

Atenție!

Pe data de 28 aprilie va avea loc o ocultație razantă în zona orașului Focșani. Deși Luna va fi aproape plină steaua ocultată este suficient de strălucitoare încât fenomenul va fi ușor observabil și cu instrumente mici. Detalii suplimentare pe grupul de discuții SARM.

Ședința anuală a Astroclubului București

23 martie 2002

Ședința anuală a Asociației Astroclubul București din preajma echinoctiului de primăvară a avut loc în sala de vizionări a Observatorului Astronomic „Amiral Vasile Urseanu” al Muzeului Municipiului București în ziua de 23 martie 2002 începând cu orele 10 și s-a sfârșit după orele 17.

Ordinea de zi a fost următoarea:

1. Darea de seamă asupra activității pe perioada martie 2001-2002:
Doamna președinte Erika Suhay și-a prezentat raportul.
Domnul secretar-științific Zoltan Deak și-a prezentat raportul.
Domnul Adrian Șonka a prezentat situația financiară actuală a asociației.
2. Comisia de cenzori care a verificat situația financiară pe perioada 6.03.2001- 21.03.2002 a fost alcătuită din următorii: Laura Unci, Andrea Niculae, Ștefan Călin.
3. Alegerea organelor de conducere a început prin alegerea comisiei de cenzori. Au fost aleși în unanimitate: Laura Unci președinte, Ștefan Călin membru, Mihai Dascălu membru.
În funcțiile de bibliotecari au fost realeși în unanimitate Zoltan Deak și Adrian Șonka pe secțiunea reviste și Dan Stănescu și Mihai Dascălu pe secțiunea cărți.
Consiliul asociației Astroclubul București este compus din: președinte, secretar științific, secretar, casier, bibliotecar. Astfel în funcția de președinte al asociației Astroclubul București (la propunerea domnului Adrian Șonka) a fost ales în unanimitate domnul Zoltan Deak. În funcția de secretar (la propunerea domnului Mihai Dascălu) a fost aleasă în unanimitate doamna Ruxandra Popa. În funcția de casier a fost ales în unanimitate (la propunerea domnului Zoltan Deak) domnul Radu Gherase. În funcția de secretar științific (la propunerea domnului Adrian Șonka) a fost ales în unanimitate domnul Dan Stănescu. În funcția de consilier a fost ales domnul bibliotecar Adrian Șonka, înregistrându-se un singur vot împotriva.
4. Cotizația a fost stabilită prin vot, în unanimitate, la suma de 10.000lei/lună (la fel ca în anul trecut). Taxa de înscriere în Asociația Astroclubul București a fost majorată la 50.000lei prin vot în unanimitate.
Discutarea proiectului de statut al asociației Astroclubul București a început prin votarea felului în care va fi adoptat noul statut. Cu 50% +1 din voturi a fost adoptată varianta discuției noului statut pe articole. Astfel, proiectul de modificare și completare a vechiului statut a fost discutat în Adunarea Generală, votându-se articol cu articol, după o discuție în prealabil. Prin urmare vechiul statut al asociației Astroclubul București a fost reactualizat conform normelor în vigoare. Trebuie să menționăm că acest proiect a fost inițiat de către doamna Ruxandra Popa și tot dânzei îi datorăm și elaborarea sa primară.
5. Următorul punct pe ordinea de zi a fost alegerea noilor membri. Astfel au fost aleși următorii candidați:
Cașcaval Ionuț, Duță Daniel, Florin Anescu, Victor Kaznovschi, Mihai Bănceanu, Florin Micu, Mircea Răduțiu, Vasile Alexandra. Voturile au fost în unanimitate, cu singura abținere a domnului Zoltan Deak referitoare la următorii candidați: Cașcaval Ionuț, Duță Daniel, Florin Anescu.
6. Propunerile de proiecte pentru anul 2002 vor fi discutate în cadrul ședințelor de consiliu și vor fi supuse atenției viitoarelor Adunări Generale. Există deja propuneri din partea mai multor membri și consilieri. Se consemnează că la sfârșitul Adunării Generale, domnul Ștefan Călin s-a angajat să realizeze noile legitimații ale membrilor asociației, propunând un concurs de idei în acest sens.

Amintiri despre Vladimir Boico (V)

rubrică realizată de Erika Lucia Suhay
Președinte al Asociației Astroclubul București

**Dr. Cornelia Cristescu, membru al Uniunii Astronomice Internaționale (U.A.I.), a lucrat la Institutul Astronomic al Academiei Române, fiind șefa departamentului Astrometrie Fotografică și a departamentului de Fotometrie Stelară, având lucrări în domeniul astrometriei de asteroizi, planete, sateliți naturali, poziții de galaxii și studii în domeniul fotometriei și astrofizicii stelare. A fost singurul astronom român prezent la NASA, în iulie 1969, când a asistat la lansarea misiunii Apollo 11, care a deschis drumul omului spre alte corpuri cerești.
Iată câteva amintiri legate de activitatea lui Vladimir Boico.**

Pe ing. Vladimir Boico l-am cunoscut la începutul carierei mele de astronom. Mai precis, atunci când lucram la teza mea de doctorat, fotometrul cu care trebuia să fac determinări era defect. Dl. ing. Boico a examinat aparatul și a indicat ce trebuia făcut pentru a-l repara. Tot el era în legătură cu un tehnician foarte bun de la Facultatea de Fizică, dl. Ebinger care a putut repara aparatul. Astfel am putut face observații sistematice asupra binarei fotometrice RW Monocerotis care a constituit principala contribuție din teza mea de doctorat, susținută în iunie 1956. Din regiunea Praesepe am folosit 31 stele pentru clișeul din 21 aprilie 1955 și 32 pentru cele din 15 oct. 1955. În tot intervalul în care am lucrat la teză, dl. Boico venea regulat la Observator, nu numai pentru a asigura buna funcționare a fotometrului, dar și pentru orice altă problemă ivită, la care ar fi putut contribui cu priceperea și ingeniozitatea sa.

El a fost un pasionat astronom amator, oricând dispus să se asocieze sau să ajute la cercetările făcute la Observator. Ținând seama că la acea epocă, orice aparat stricat era foarte greu de reparat și nici nu se putea pune problema achiziționării de noi aparate, dl. Boico era de un prețios ajutor în toate. El nu a pretins niciodată să fie renumerat pentru contribuția sa. Tot ce făcea, o făcea din pasiunea pentru Observator și Astronomie.

Ing. Boico a fost un mare prieten al astronomilor români.

Cornelia Cristescu

**Matei Alexescu (1929 - 1993), astronom român, a condus, timp de 15 ani, Observatorul Astronomic "Amiral Vasile Urseanu" din București (1953 - 1968), a fost membru al Comisiei de Planetologie al Societății Astronomice Franceze (SAF) din 1972, Laureat al Societății Astronomice Franceze (al doilea român după Constantin Părvulescu în 1924), deținător al premiului "Henry Roy" pentru observații realizate asupra planetei Marte (1974), membru al Asociației Observatorilor Lunii și Planetelor (ALPO) din Arizona (SUA) în 1975, membru al Comisiei Soarelui al SAF în 1978. În 1979, ca urmare a șaisprezece ani de observații fotografice, elaborează primul Atlas Fotografic al Lunii, realizat în țara noastră, rămas în stadiul de manuscris. Ca urmare a rezultatelor obținute la observațiile planetare, în anul 1987, este cooptat ca membru al Societății Britanice de Astronomie.
Iată câteva amintiri ale acestui cunoscut astronom român, mare popularizator al astronomiei în țara noastră, despre Vladimir Boico.**

În anul 1950, acad. Călin Popovici, prof.dr. Aurel Iacovache și acad. George Demetrescu, pe atunci director al Observatorului Astronomic al Academiei din București, au reușit să determine autoritățile municipale să dea în folosință pentru publicul bucureștean Observatorul Astronomic Popular din Bdul. Ana Ipatescu, nr. 21. În aprilie 1950 este reinstalată luneta având distanța focală de 2695 mm (F/18), obiectivul de tip A - semiapochromat iar observațiile făcute de acad. Călin Popovici, ing. Vladimir Boico și Matei Alexescu au demonstrat calitatea deosebită a opticii instrumentului. Astfel, în condiții atmosferice adecvate, s-a obținut separarea unor cupluri de stele duble - test, cu distanțe unghiulare de 0",72 - 0",75.

Inginerului Vladimir Boico i se datorează o primă contribuție serioasă - aceea a instalării unui astrograf (personal) cu obiectiv Petzval Hermagis F/5, F = 500 mm, în primăvara anului 1951. În același an, a construit o cameră fotografică la ocular pentru fotografierea Lunii și planetelor - o a doua construind-o câțiva ani mai târziu (1956); tot în anul 1951 a realizat un spectroscop de protuberanțe confecționat din piese de binoclu, aparat care a fost utilizat ani de-a rândul, până în 1957 când o piesă similară a fost obținută prin transfer de la Observatorul din București al Academiei - aparat proiectat tot de Vladimir Boico.

În anul 1952, în una din sălile de la etajul I al actualei clădiri a Observatorului Astronomic "Amiral Vasile Urseanu", a fost organizată o primă expoziție astronomică, bazată pe fotografiile și desene originale, rezultate din observațiile proprii ale lui Vladimir Boico și alții. În 1956 s-a organizat o a treia expoziție astronomică, ocupând toate cele șapte încăperi de la etajul I al clădirii, cu tema "Universul astral", cu colaborarea acad. Calin Popovici și a ing. Vladimir Boico.

În contextul rezultatelor științifice, cu caracter aparte, trebuie menționate studiile de astroclimat, inițiate și puse în practică de Vladimir Boico, domeniu cu caracter de premieră în țară și desfășurat pe o perioadă de mai mulți ani. El a cuprins studiul procentajului mediu de zile și nopți în care pot fi efectuate observații astronomice la București, iar în a doua parte s-a referit la turbulența și transparența cerului nocturn - atât la București, cât și în munții Bucegi - la Piatra Arsă, Vârful cu Dor, Babele și Omul, ajungându-se la concluzii deosebit de importante în vederea creării unui observator astronomic de munte la noi în țară. De altfel, cu această ocazie au fost inițiate și primele observații astronomice de munte din țara noastră - fiind utilizate telescoape de 120 și 150 mm diametru, Vladimir Boico fiind primul român care a urcat cu instrumente astronomice la vârful Omul.

Inginerul Vladimir Boico, specialist în domeniul energetic, și-a consacrat întregul său timp liber studiului astronomiei și popularizării ei.